

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 - **KVĚTEN** 2014 – ČÍSLO **05**

Velikonočních 40 dnů

Velikonoční doba je potvrzením toho, že Bůh to s člověkem myslí vážně. Církev se tuto vážnost snaží připomenout i tím, že velikonoční doba trvá 40 dnů. Ano, přesně jako ta postní. Věřící člověk nemá být tedy o nic ukrácen. Svým způsobem se tím odkazuje i na Boží spravedlnost. Její první prezentaci zmiňuje už úvodní kniha Bible, kniha Genesis. Její absolutnost pak všechna čtyři evangelia, zvláště v částech o umučení a zmrtychvstání. Skrze 40 velikonočních dnů se nám chce říct i to, že Církev je místem, kde můžeme i slavit a nemusíme pořád něco napravovat, či vylepšovat.

P. Martin Lanži

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

4. května

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	15:00 hod

11. května

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vížňov	17:00 hod

18. května

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, kaple	17:00 hod

25. května

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
<i>Odpoledne cyklopauť do M. Svatoňovic</i>	

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanství k.	07:20 hod*
Pátek	děkanství k.	15:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod

Svátost smíření 20 min
před každou mší sv.

+ poslední sobota v měsíci,
P+P 09:00 – 10:00 hod.

Adorace: **čtvrtek**,
P+P, **17:00 – 18:00 hod.**

* 1. 5. mše sv. +
„Májová pobožnost“ v 18:00 hod (P+P);

* 8. 5. mše sv. s farností Přelouč
v 10:00 hod u P+P

** 10. 5. mše sv. ráno není
(pouť do Vamberčic)

** 24. 5. Pobožnost pro motocyklisty
v Otovicích (11:00 hod)

ROZVRH NÁBOŽENSTVÍ

1. - 2. tř.:

středa, 13:45 - 14:30, ZŠ Meziměstí

3. tř. (1. sv. přijímání):

čtvrtek, 15:15 - 16:00, fara

4. - 5. tř.:

čtvrtek, 14:10 - 14:55, fara

6. - 7. tř.:

úterý, 15:15 - 16:00, fara

8. - 9. tř.:

pátek, 13:45 - 14:30, klášterní k.

INZERCE

DTP a grafika návrh loga, katalogy, letáky, plakáty, inzerce

Fotoateliér reklamní a propagační fotografie, vlastní fotoateliér, fotoreportáže

Reklama propagační předměty s vlastním firemním, osobním potiskem

Webdesign návrh, realizace, domény, hosting, SEO optimalizace

Tisk velkoplošný, ofsetový, digitální, řezaná reklama

PINstudio | Jan Záliš je fotoateliér a grafické studio specializující se na produktovou, reportážní, krajinářskou fotografii, tištěnou grafiku a tvorbu www stránek. Pro vaši firmu vytvoříme vše od loga, přes vizitky, webové stránky, po kompletní grafické řešení celé Vaší firmy. Vždy klademe důraz na kvalitní design, originalitu a efektivnost kompletní řešení firemní prezentace s dlouhodobým efektem.

Kompletní nabídka služeb

Naším cílem je vytvořit Vám originální a efektivní grafické řešení.

Řešení, které Vám pomůže ke zviditelnění vaší společnosti a tím i k lepšímu prodeji vašeho produktu. Samozřejmostí je vysoká

funkčnost a efektivnost, při zachování co nej přijatelnější ceny.

Komplexní služby při návrhu a realizaci webových prezentací.

Nabízíme vše od jednoduchých www stránek, přes redakční systémy, eshopy po složité webové aplikace. Klademe důraz na originální grafické zpracování, kvalitní technické řešení a profesionální přístup.

Tvorba počítačové grafiky a tištěných materiálů.

Nabízíme grafické zpracování vizitek, letáků, katalogů, plakátů, obalů, bannerů a mnoho dalších. Zajistíme vše od úvodního rozpracování návrhu, přes realizaci, po finální tisk, dopravu, atd.

Návrh a realizace jednotného firemního designu.

Zpracování loga, firemních barev, vizitek, hlavičkových papírů, firemních emailů, propagačních materiálů, atd. To vše v jednotném grafickém stylu.

PIN studio | Jan Záliš, Křínice 96, CZ 550 01 Broumov

po-pá: 7.00 - 15.00, so-ne: po předchozí domluvě

mobil: **+420 737 809 032**, telefon: +420 491 423 305,

e-mail: info@pinstudio.cz, web: www.pinstudio.cz

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **farnost@broumovsko.cz**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.

Lumen fidei XI.

(Encyklika papeže Františka o víře)

Víra jako slyšení i vidění

29. Právě proto, že se poznání víry váže ke smlouvě věrného Boha, jenž navazuje vztah lásky s člověkem a obrací se k němu Slovem, je Biblií prezentováno jako slyšení a pojí se ke sluchu. Svatý Pavel užil formulaci, která se stala klasickou: „Fides ex auditu. – Víra je ze slyšení“ (Řím 10,17). Poznání pojící se ke slovu je vždycky osobním poznáním, jež rozpoznává hlas, svobodně se mu otevírá a v poslušnosti jej následuje. Proto svatý Pavel mluvil o „poslušnosti víry“ (srov. Řím 1,5; 16,26). Kromě toho je víra poznáním, které se pojí s během času, jehož má slovo zapotřebí, aby bylo vysloveno. Je poznáním, které si lze osvojit jedině cestou následování. Naslouchání pomáhá dobře znázornit spojitost poznání a lásky.

Pokud se týče poznání pravdy, bylo naslouchání někdy kladeno do protikladu k vidění, jež bylo vlastní řecké kultuře. Světlo, které na jedné straně nabízí kontemplaci všeho, po čem člověk vždy toužil, na druhé straně zdánlivě neponechává prostor svobodě, protože sestupuje z nebe a vchází přímo do očí, aniž by od nich vyžadovalo odpověď. Zdá se tedy jako by zvalo ke statické kontemplaci odtržené od konkrétního času, v němž se člověk raduje i trpí. Podle této koncepce odporuje biblický přístup k poznání tomu řeckému, který při hledání úplného porozumění reality spojil poznání s viděním.

Je však jasné, že tato domnělá opozice nekoresponduje s biblickými údaji. Starý zákon kombinoval oba typy poznání, protože spojuje slyšení Božího Slova a touhu patřit na Jeho tvář. Tak bylo možné rozvinout dialog s helénskou kulturou, dialog, který patří k jádru Písma. Sluch osvědčuje osobní povolání a poslušnost, a také skutečnost, že pravda se zjevuje v čase; zrak nabízí plné vidění celé cesty a umožňuje najít místo ve velkém Božím plánu. Bez této vize bychom měli k dispozici jenom izolované fragmenty neznámého celku.

30. Spojitost mezi viděním a slyšením jakožto orgánů poznání víry se naprosto zřetelně ukazuje v Janově evangeliu. Věřit je ve čtvrtém evangeliu slyšením a současně viděním. Slyšení víry nastává podle formy poznání vlastního lásc. Je to osobní slyšení, které rozlišuje hlas a rozpoznává ten, který patří Dobrému pastýři (srov. Jan 10,3-5); slyšení, jež vyžaduje následování, jak se to děje s prvními učedníky, kteří „slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem“ (Jan 1,37). Na druhé straně se víra pojí také s viděním. Někdy vidění Ježíšových znamení předchází víru, jako u židů,

kteří po vzkříšení Lazara „uviděli, co Ježíš vykonal, a uvěřili v něj“ (Jan 11,45). Jindy je to víra, která vede ke hlubšímu vidění: „Budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží“ (Jan 11,40). A nakonec se víra a vidění prolínají: „Kdo věří ve mne, věří... v toho, který mne poslal; a kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal“ (Jan 12,44-45). Díky této jednotě se slyšení stává viděním následováním Krista, a víra se ukazuje jako cesta, na které si oči zvykají dívat se do hloubky. A tak se o Velikonočním jitru přechází od Jana, který je dosud ve tmě, a před prázdným hrobem „viděl a uvěřil“ (Jan 20,8), přes Marii Magdalénu, která jakmile spatří Ježíše (srov. Jan 20,14) a chce jej zadržet, je vyzvána, aby jej rozjímal na jeho cestě k Otcí, až k plnému vyznání samotné Magdalény před učedníky: „Viděla jsem Pána!“ (Jan 20,18).

Jak dojít k této syntéze mezi slyšením a viděním? Umožňuje to konkrétní Ježíšova osoba, která je vidět a slyšet. On je Slovem, které se stalo tělem a jehož slávu jsme rozjímal (srov. Jan 1,14). Světlo víry je světlo Tváře, v níž se zračí Otec. Pravda, kterou chápe víra, je totiž ve čtvrtém evangeliu, zjevení Otce v Synu, v jeho těle a v jeho pozemských skutcích, pravda, kterou lze definovat jako „zářivý život“ Ježíše. Znamená to, že poznání víry nás nevybíjí k patření pouze na vnitřní pravdu. Pravda, kterou nám víra zpřístupňuje, je pravdou soustředěnou na setkání s Kristem, na rozjímaní Jeho života, na vnímání Jeho přítomnosti. V tomto smyslu svatý Tomáš Akvinský mluví o *oculata fides* apoštolů – víře, která vidí! – vzhledem k vidění Zmrtvýchvstalého, tělesným zrakem. Uviděli vzkříšeného Ježíše svými očima a uvěřili, mohli totiž proniknout hloubku toho, co viděli, aby vyznávali Syna Božího, sedícího po pravici Otcově.

31. Jedině takto, skrze Vtělení, skrze sdílení našeho lidství mohlo dojít plnosti poznání, jež je vlastní lásce. Světlo lásky se totiž rodí, když jsme zasaženi v srdci a přijímáme do sebe vnitřní přítomnost milovaného, která nám umožňuje rozpoznat jeho tajemství. Chápeme tak, proč je víra spolu se slyšením a viděním u svatého Jana dotykem, jak praví ve svém prvním listu: „Slyšeli jsme, vlastníma očima viděli... a vlastníma rukama se dotýkali Slova života...“ (1 Jan 1,1). Svým Vtělením, svým příchodem k nám nás Ježíš zasáhl a skrze svátosti nás i dnes zasahuje. Přetvořením našeho srdce nám umožnil a umožňuje rozpoznat Jej a vyznat jako Božího Syna. Vírou se jej můžeme dotknout a obdržet moc jeho milosti. Svatý Augustin, který komentuje pasáž, v níž se žena trpící krvácením dotýká Ježíše, aby byla uzdravena, říká: „Dotknout se srdcem, to jest věřit.“ Zástup se na Něho tlačil, ale nedotknul se osobním dotykem víry, která uznává Jeho tajemství, Jeho bytí Syna, který zjevuje Otce. Jedině, když se připodobníme Ježíši, dostáváme oči schopné Jej vidět.

Kompendium katechismu

SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE

265. Jaké místo má svátost biřmování v božském plánu spásy?

Ve Starém zákonu proroci ohlašovali, že očekávaný Mesiáš i celý mesiášský lid dostane Ducha Páně. Celý život a poslání Ježíše se odehrávají v naprostém společenství s Duchem svatým. Apoštolové dostávají Ducha svatého o Letnicích a hlásají „velká Boží díla“ (Sk 2,11). Předávají nově pokřtěným dar téhož Ducha vkládáním rukou. Během staletí církev i nadále žila z Ducha a předeávala ho svým dětem.

266. Proč se nazývá pomazání nebo biřmování?

Nazývá se pomazání (ve východních církvích pomazání Svatým Myronem), protože jeho podstatným obřadem je pomazání. Nazývá se biřmování, jež je počestné latinské slovo „confirmatione“, protože posiluje křest a upevňuje křestní milost.

267. Co je podstatným obřadem biřmování?

Podstatným obřadem biřmování je pomazání posvátným křížem (olej smíšený s balzámem, posvěcený biskupem) doprovázené vkládáním rukou ze strany služebníka (vysluhovatele), který pronáší svátostná slova vlastní obřadu. Na Západě se toto pomazání dělá na čele pokřtěného se slovy: „Přijmi pečeť Ducha svatého, který je ti dáván darem.“ Na Východě se pomazání provádí i na jiných částech těla s formulí: „Pečeť daru Ducha svatého.“

268. Jaký má účinek biřmování?

Účinek biřmování je zvláštní vylití Ducha svatého jako bylo ono o Letnicích. Takové vylití vtiskuje do suše nezničitelný charakter a přispívá ke vzrůstu křestní milosti; zakořeňuje nás hlouběji do božského synovství; pevněji nás spojuje s Kristem a jeho církví, posiluje v nás dary Ducha svatého; dává nám zvláštní sílu vydávat svědectví křesťanské víře.

269. Kdo může přijmout tuto svátost?

Jen jednou ji má a může a má přijmout již pokřtěný, který má být ve stavu milosti, aby ji přijal účinně.

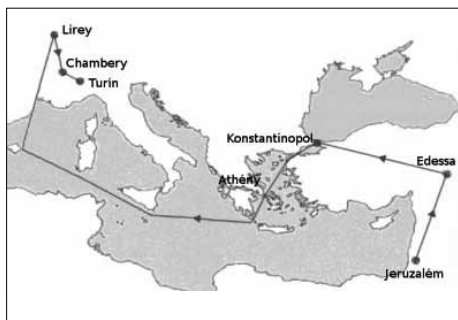
270. Kdo je služebníkem (vysluhovatelem) biřmování?

Původním služebníkem je biskup. Ukazuje se tak spojení biřmovance s církví v jejím apoštolském rozměru. Když uděluje tuto svátost kněz – jak je tomu běžně na Východě a ve zvláštních případech na Západě – spojení s biskupem a s církví je vyjádřeno knězem, spolupracovníkem biskupa a posvátným křížem, posvěceným samým biskupem.

Biskup Radkovský o TP

U příležitosti 350 let vzniku naší diecéze přinášel BIM několik měsíců životopis prvního královéhradeckého biskupa Matouše F. Sobka. I nadále zůstaneme u tématu. I když nyní bude BIM reprodukovat rozhovor časopisu „Milujte se!“ s plzeňským biskupem Mons. Františkem Radkovským, který se dlouhodobě věnuje problematice turínského plátna. A kterého kopii právě díky prvnímu královéhradeckému biskupovi máme i v Broumově. Rozhovor byl otištěn na podzim 2013.

Otče Františku, o problematice Turínského plátna přednášíte na řadě míst Čech a Moravy. Jak jste se dostal k tomuto tématu?

Turínského plátno je multidisciplinární problém. Jde o předmět, jehož zkoumání zasahuje do mnoha vědních disciplín od historie přes umění, fyziku, biologii, botaniku, kriminologii, optiku, medicínu, dokonce numismatiku – a samozřejmě až k teologii. Vzhledem k mému vzdělání je mi velmi blízká fyzika, a proto mě přitahovalo zabývat se problematikou Turínského plátna z tohoto pohledu. Už dříve jsem Turínského plátno znal, ale spíše z pohledu teologického: věděl jsem, že to je zřejmě

plátno, ve kterém bylo při pohřbu zabaleno tělo Ježíše Krista. Měl jsem možnost pracovat s tehdy vydanou literaturou, bylo to shrnutí vědeckých výzkumů plátna americkou kosmickou agenturou NASA v časopise National Geographic z roku 1980. To bylo moje první bližší seznámení se s Turínským plátnem. Začalo mě přitahovat stále víc po stránce vědecké.

Můžete nejdříve připomenout základní fakta o plátně?

Turínského plátno je pruh textilie dlouhý asi 437 cm a široký 111 centimetrů. To, co nás na první pohled upoutá nejvíc, jsou symetrické pruhy popálenin, které vznikly při požáru v roce 1532 v Chambéry. Když se podíváme blíže, uvidíme jednak krvavé stopy a jednak postavu muže zepředu i zezadu, který tam leží a má na sobě nesporné známky umučení. V roce 1898 byla pořízena černobílá fotografie plátna a ukázalo se, že negativ – to, co fotoaparát zachytil na fotografické desce – je daleko věrnější obraz než to, co můžeme vidět na plátně při běžném pohledu. Takže to, co je na fotografické desce, je vlastně pozitiv a originál obrazu na plátně je tedy ve skutečnosti negativ. Když budeme fotografie prohlížet zblízka, můžeme tam vidět známky bičování, křížování – probodnutí rukou, nohou i boku a také krve, která z boku vytekla, dále stopy zranění trnovou korunou na hlavě, ale i nádhernou hlubokou tvář, která nám připomíná, a to ne náhodou, obrazy Krista tak, jak je známe.

Existuje tedy souvislost mezi podobou na plátně a zobrazováním Ježíše Krista?

Ano – a ta souvislost je velmi zajímavá. Když se toto plátno objevilo v 6. století v Edesse (dnešní Urfa v Turecku) a začalo se vystavovat, ovlivnilo celou ikonografii a zobrazování Krista. Do té doby byl Kristus zobrazován jako bezvousý mladý muž. To je vidět například na mozaikách v Raveně. Od nálezů plátna v Edesse, tedy od 6. století, se začíná zobrazovat s vousem, s dlouhými vlasy, s oteklou tváří a vyšpuleným spodním rtem, právě tak, jak je to na Turínském plátně. Můžeme to pozorovat na mnoha ikonách, počínaje 6. stoletím až do hlubokého středověku. Co víme o další historii plátna? Plátno bylo pravděpodobně složeno tak, že z něj byl vidět jen obraz tváře. Relikvie v Edesse byla tedy známa spíše jako obraz Kristovy tváře (Mandylion) než jako pohřební plátno. O obrazu se tvrdilo, že nebyl udělán lidskou rukou. Po příchodu muslimů do Edessy se plátno dostává do nebezpečí. Bylo dopraveno do Cařihradu (dnešního Istanbulu) a slavně přivítáno. Od té doby bylo vystavováno v Cařihradu, což dosvědčují velmi často mnozí poutníci. A právě v době, kdy se objevilo v Edesse a potom v Cařihradu, se rozšířila jeho známost po celém křesťanském světě a ovlivnila ikonografické zob-

razování Krista. Nedávno se objevila informace, že plátno bylo i v majetku templářů...V roce 1204, během 4. křížové výpravy, byl Cařihrad křížáky dobyt a vyloupen. Bylo odneseno mnoho cenností, mezi nimi i toto plátno. Delší dobu se o něm nevědělo. Historička Barbara Fraelová nyní narazila na dokument, v němž mladý Francouz Arnaut Sabbatier v roce 1287 líčí templářskou iniciaci. Rytíři jej odvedli na tajné místo. „Tam mi ukázali dlouhé plátno, na němž byla otištěna postava člověka. Řekli mi, abych se plátnu poklonil a třikrát políbil nohu této postavy,“ uvádí dokument. Právě uctívání jakési „hlavy“ bylo jedním z hlavních bodů obžaloby proti templářskému řádu, který byl na počátku 14. století rozprášen. Rázie začaly v pátek 13. října 1307. Rytíři se nepostavili na odpor a bylo tak zatčeno na 5 000 rytířů včetně velmistra. Procesy trvaly sedm let. Velmistr Jacques de Molay, preceptor Geoffroy de Charnay a dva další představení řádu ale v samém závěru odvolali veškerá přiznání a byli ještě týž den večer, 19. března 1314, upáleni v centru Paříže. Teprve nyní je jasné, že členové templářského řádu neuctívali žádnou modlu, ale relikvii připomínající Kristovo utrpení – dnešní Turínského plátno.

Kdy se plátno znovu objevuje?

Plátno se znovu objevuje ve Francii o čtyřicet let později v roce 1353 ve městě Lirey (diecéze Troyes). Od té doby jsou osudy plátna známy nepřetržitě až do dneška. Jeho vlastníkem byl tehdy významný generál Geoffroi de Charny. Jak jméno napovídá, je značně pravděpodobné, že byl příbuzným upáleného Geoffroye de Charnay, preceptora templářského řádu. Nechal stavět kostel, kde bylo plátno uloženo. Umírá v bitvě a vdova se roku 1357 rozhodla, pravděpodobně z finančních důvodů, plátno vystavit. Místní biskupové proti tomu protestovali, protože byli přesvědčeni, že plátno není pravé. V roce 1453 bylo plátno přenecháno Ludvíku Savojskému, tedy savojské rodině, a té patřilo až donedávna. Ti je uložili nejprve v zámecké kapli v Chambéry, kde bylo v roce 1532 poškozeno požárem. V roce 1578 bylo plátno přeneseno do Turína, kde se uchovává dodnes.

Co přineslo vědecké zkoumání plátna?

Podrobné vědecké zkoumání začíná v 70. letech 20. století. Zapojila se do něj i NASA. Během posledních 40 let se udělalo mnoho odborných výzkumů a zjistilo se mnoho důležitých skutečností. Například, že se v plátně uchoval pyl rostlin, podle kterého se dá zjistit, kudy plátno putovalo. V plátně se našel pyl z rostlin, které rostou jen v oblasti Palestiny (halofilní rostliny z okolí Mrtvého moře – pozn. red.), pylu rostlin z oblasti Urfy (dřívejší Edessy), z okolí Istanbulu, jižní Francie a severní Itálie. Na plátně jsou otištěny i rostliny,

kteří kvetou na jaře v okolí Jeruzaléma – to je objev z poslední doby. Bylo zjištěno, že krvavě skvrny na plátně jsou krevní skupina AB a že je to stejná skupina jako na roušce uchovávané v Oviedo ve Španělsku, která je tam nepřetržitě od 8. století, a na které se rovněž vyskytují pyly rostlin, které dokládají, že i tato rouška se kdysi nacházela v Palestině. Je to zřejmě šátek – rouška, o které se zmiňuje Jan v evangeliu, že neležela v prázdném hrobě mezi plátny, ale zvlášť, svinutá na jiném místě (Jan 20,7). Také byly objeveny nápisy, které se podařilo rozluštit. Jde o směsici latiny, hebrejštiny a řečtiny a vědci se přiklánějí k možnosti, že ty nápisy vytvořili úředníci, kteří pečetili Ježíšův hrob. Nejčitelnější je nápis „INNECE“, což je asi zkratka nebo část výrazu „IN NECEM IBIS“ (trest smrti). Zajímavý je i nálezy zbytků octa na tváři, což odpovídá i tomu, že Ježíšovi dávali na houbě napít octa.

Ví se dnes, jak vznikl obraz na plátně?

Vědci zjistili, že tam není žádný pigment (barvivo), obraz tedy není namalovaný ani otisknutý. Jsou tam pouze lehce zahnědlá vlákna na povrchu jednotlivých nití, ze kterých je plátno utkáno. Zahnědnutí bylo vyvoláno oxidací a dehydratací vláken. Příčinu tohoto procesu však neznáme. Tam, kde je obraz intenzivnější, tam je těch zahnědlých vláken víc. Vědci NASA zjistili, že intenzita zhnědnutí roste s blízkostí plátna k povrchu těla. Tam, kde se plátno přímo dotýkalo těla, je zhnědnutí intenzivnější a naopak. Vědci dokonce podle tohoto zákona dokázali vytvořit plastický model postavy, který je v Turíně vystaven. To v podstatě odpovídá zákonům záření. Intenzita záření je nepřímo úměrná čtverci vzdálenosti. To napovídá něco o původu toho obrazu. Navíc je potřeba říct, že záření vycházející z těla muselo být kolmé na podložku, takže vytvořilo obraz věrně. Vědci zkoušeli pokus, kdy natřeli figuranta nějakou látkou, přiložili k němu plátno a obraz stabilizovali teplem. Nedostali ale podobný obraz jako na Turínském plátně, protože když plátno, do kterého zabalili model, rozvinuli do roviny, celý obraz se zdeformoval (navíc podobnost s Turínským plátnem u všech dosavadních pokusů končila v okamžiku, kdy se jejich výsledek srovnal s originálním plátnem pod mikroskopem: při žádném z pokusů se například nepodařilo dosáhnout zhnědnutí jen některých vláken – těch, která jsou na povrchu nití – pozn.). Nejsme schopni vysvětlit, jaké záření zapříčinilo vpálení obrazu. Můžeme se domnívat, že to bylo při vzrůstání náhlým zablesknutím, kdy tělo zmizelo z našeho prostoru a času. Jak víme z evangelií, učedníci a ženy našli sice plátno, ale prázdné. Opravdu jde o multidisciplinární problém a zatím se potvrzuje to, že čím víc se věda vyvíjí, tím víc se o plátně dovídáme, ale definitivní odpověď se stále hledá. Na plátně se podařilo identifikovat i mince... Díky trojrozměrnému zkoumání plátna

vědci objevili, že na očích jsou položeny mince. Na pravém oku jsou na minci písmena U CAI, identifikovatelná je i část obrazce. Podle numismatiků se jedná o mince, které dal razit Pilát Pontský v letech 29 až 30 po Kristu. Pilátovy peníze nesly nápis TIBERIOU KAISAROS (císaře Tiberia). Bylo však záhadou, proč je na místě K písmeno C, když i jinak obrazec na minci odpovídá archeologickým nálezům. A bylo velkým překvapením, když se později v numismatických sbírkách našlo několik mincí dokládajících jednu vadnou ražbu s písmenem C místo K. To je věc, která ve středověku nemohla být známá (případný padělatel ve středověku dokonce nemohl tušit, že po téměř tisíci letech budeme schopni obraz zvětšit tak, že se obrazec mince stane patrným, že budeme určovat druhy pylových zrněk, dokážeme identifikovat lidskou krev a její krevní skupiny...). Jsou to nesmírně zajímavé detaily... To vše však ukazuje, že plátno nemůže být výrobek ze středověku. Když v roce 1988 vědci určili stáří plátna pomocí izotopu uhlíku 14C, konstatovali, že pochází ze středověku.

Jak je to možné?

Princip určování stáří pomocí radiokarbonové metody spočívá v tom, že v atmosféře je vlivem kosmického záření stálý poměr mezi stabilními izotopy uhlíku 12C (se šesti protony a šesti neutrony v jádře), resp. 13C (se šesti protony a sedmi neutrony) a radioaktivním izotopem 14C (se šesti protony a osmi neutrony). V živých rostlinách, které fotosyntézou přijímají všechny uhlík z atmosféry, je množství uhlíku 12C, 13C a radioaktivního uhlíku 14C stejné jako v atmosféře. Vlivem potravinového řetězce platí totéž i o zvířatech a lidech (lidé a zvířata přijímají uhlík v potravě). Ve chvíli, kdy se strom skácí, len se vytrhne, zvíře se zabije, člověk zemře, už se nedodává další radioaktivní uhlík 14C a ten, který v rostlině nebo živočichovi je, se naopak pomalu rozpadá a přeměňuje na dusík, takže celkové množství uhlíku se zmenšuje. Víme, že radioaktivní uhlík 14C má poločas rozpadu asi 5730 let, takže po této době je ho v daném materiálu již jen polovina z původního množství (pokud ovšem nepřijímá další „čerstvý“ uhlík ze svého okolí – zde je už první problém týkající se Turínského plátna: plátno bylo nasvěcováno celá staletí voskovými svícemi, bylo vystaveno požáru, absorbovalo saze, ...). Díky tomu, že známe poločas rozpadu, jsme schopni odhadnout stáří organických materiálů, respektive dobu, kdy přestaly žít – tj. přijímat uhlík. K zjišťování množství uhlíku se začala využívat spektrální analýza, která je poměrně nenáročná na spotřebu zkoumaného materiálu, a proto bylo možné přistoupit i ke zkoumání Turínského plátna. Zkouška byla bezesporu provedena odborně, problém však nastal metodologický. Chceme-li zjistit stáří materiálu, který je poměrně velký a rozsáhlý a prošel tak pohnutou historií, nestačí

si vzít kousíček z jednoho místa, ale bylo potřeba udělat náhodný výběr z celé plochy. Nemyslíme tím stříhat díry do plátna, ale odebírat vlákna...

A k čemu tedy při odběru vzorků došlo?

V roce 2004 zveřejnil Raymond Rogers výsledky chemického výzkumu vzorků Turínského plátna, které byly v roce 1988 odebrány pro radiouhlíkové datování. Všechny údaje ukazují na skutečnost, že vzorky byly odebrány z pozdější záplaty, kterou bylo plátno na okraji vyspraveno – byla přitkána k původnímu materiálu. V místech odběru vzorku je přítomen vanilin, látka vznikající rozpadem ligninu, která po čase z látky mizí (mizí asi po 1300 letech; to je také jeden z dalších způsobů přibližného datování Turínského plátna, který není závislý na radiokarbonové metodě – pozn.). V samotném plátně už stopy vanilinu nebyly nalezeny, musí být tedy mnohem starší než zkoumaný vzorek. Vzorek navíc obsahuje mořená barviva, která se používala až od 16. století. Test ultrafialové fluorescence též odhalil rozdíl mezi plátnem a záplatou. Vzorky mají také odlišnou vyšší plošnou hmotnost než většina plátna...

Co dalšího přinesla poslední desetiletí?

V roce 2002 byl proveden zásah, který měl zabránit tomu, aby se plátno úplně zničilo. Po požáru v roce 1532 nechaly totiž řeholnice při opravě na vypálených dírách prach a popel a jen je přešly záplatami a plátno vyztužily tzv. Holandskou podložkou. Odborníci tvrdili, že když tam popel zůstane, zanesou časem celé plátno a obraz, který je velmi slabý, se nenávratně ztratí. Proto byla odstraněna podložka a nahrazena novou, byly odstraněny záplaty a odsáty všechny zbytky spálené látky. Při této příležitosti byl zdokumentován i rub plátna. Nese stopy krve, ale obraz na rubu viditelný není. Plátno málem shořelo i v nedávné době při požáru v noci z 11. na 12. dubna 1997. Aby plátno zachránili, museli hasiči rozbít neprůstřednou skleněnou skříň, ve které bylo uchováváno. S nasazením vlastního života se jim ho podařilo zachránit v posledním okamžiku. Dnes se plátno uchovává v jedné z kaplí Turínského dómu rozložené na celou délku ve zvláštní skříni. Do vitríny vhánějí argon, aby plátno nezničily bakterie.

Jak reagují lidé na Vašich přednáškách?

Předkládám čistě fakta, jak je za dobu zkoumání shromáždila věda. Nechávám na lidech, aby si udělali svůj závěr. Nikoho nenutím, že musí věřit, že ten obraz vznikl zmrtvýchvstáním. To zůstává stále otevřené. Je to hypotéza... Pravděpodobnost ale stále roste, a tak je tomu nakonec u každého vědeckého důkazu.

Broumovská krajina

a drobné kamenné sakrální památky

Broumovská krajina by se se svými kříži, kostely a sochami světců dala kvalifikovat jako význačná krajina v estetickém, kulturním a ekologickém aspektu. Četná poutní místa lokálního významu jsou na Broumovsku spojena frekventovanými polními cestami, stezkami pro poutníky vinoucími se krajinou, lemovanými pískovcovými solitéry.

Otázku vzniku a významu těchto drobných kultovních objektů v krajině není možno odtrhnout od fenoménu lokální sítě poutních cest, které vedly přes Broumovský výběžek. Jedná se o Vambeřickou cestu s mnoha kamenosochařskými objekty, která vede z nedaleké Police nad Metují přes Broumovské stěny do Božanova a odtud do Polska přes město Radkov a dále do Vambeřic.

Je obecně známo, že až do nedávné minulosti používali obyvatelé vesnic stezek a úzkých cest spojujících vesnice. Dokladem toho jsou i zápisy a označení těchto cest v soupisech soch v pamětních knihách. Tyto cesty jsou klasifikovány podle funkcí, např. cesta vedoucí do polí za vesnicí, cesty sbíhající se ke kostelu, okresní cesta či Vambeřická cesta, atd. Všechny jsou si podobné tím, že postrádají jakoukoliv úpravu ve formě zpevněného povrchu.

Důležitým archivním pramenem je soupis náboženských soch a křížů martínkovické farnosti a soupis náboženských soch a křížů obcí broumovské farnosti, který zahrnuje samotný Broumov, dále Křinice, Rožmitál, Hejtmánkovice a Velkou Ves.

Zjištění lidového umělce jako autora určitého díla je obtížné a v největším počtu případů nemožné. Chybí značka, autorizace – kameník zřejmě předpokládal, že se dílem k Boží oslavě nemá pyšnit. Netoužil spojit sebe a své dílo navěky, a proto své práce skoro nikdy nepodepisoval a neoznačoval.

Předěl v signování děl na Broumovsku lze vidět v 19. století, především v jeho druhé polovině, kdy kamenická a sochařská práce nachází širokou základnu uplatnění. Vše souvisí i s rozvojem kapitalismu a zprůmyslněním vesnice. Kolem poloviny 19. století došlo k výstavbě zděných klasicistních dvorcových statků, kde se kameníci a sochaři podílejí na realizaci budov a především dekoraci jejich fasád. Tuto obrovskou a velkolepou činnost přestavby nemohli zvládat jednotliví kameníci, musely vznikat dílny, které mohly mít více zaměstnanců či pomocníků. Objevující se signatury jsou jakousi firemní značkou zakladatele kamenické rodiny, která se formovala někdy na začátku 19. století či právě během přestav-

by broumovského venkova. Jejich jména máme možnost spatřit i na drobné architektuře v krajině.

Při dokumentaci objektů v Božanově se objevuje jméno kameníka Johanna Heinische, pocházejícího z polského Radkova, který ve druhé polovině 19. století vyhotovil několik děl na Broumovsku, v okolí města Radkova a na samotné poutní Vambeřické cestě. Tento nález přispívá k soustředěnějšímu zkoumání signatur kameníků působících na Broumovsku. V konečném součtu jde o celkem sedmáct kamenosochařů, působících na Broumovsku v 19. století. Nově objeveným sochařem je Benedikt Herden z Martínkovic, který byl činný od 80. let 18. století. Jím ztvárněné sousoší Kalvárie, které je kulturní památkou, nalezneme i v dnešním Liberci.

Mezi autorem zkoumané obce broumovského výběžku patří Adršpach, Bohdašín, Božanov, Broumov s dnes již městskými částmi Velkou Vsí, Rožmitálem, Benešovem a Olivětinem. Ke zkoumaným obcím dále náležejí obce Březová, Hejtmánkovice, Heřmánkovice, Hynčice, Jetřichov, Křinice, Libná, Lachov, Martínkovice, Ruprechtice, Šonov, Teplice nad Metují, Vernéřovice, Vižňov a Zdoňov.

Nejrozšířenějším typem objektu je dle frekvence výskytu kamenný podstavec či pilíř, kterému v současné době chybí jakékoliv zakončení v podobě kříže, krucifixu či sochy světce. Těchto pískovcových solitérů bylo nalezeno celkem pětasedesát. Z tohoto počtu pochází devětatřicet podstavců převážně z první až z druhé poloviny 19. století. Šestnáct objektů bylo vyhotoveno v první polovině 19. století. Zbytek podstavců je staršího data. Mezi nejstarší patří podstavec s datací 1740, umístěný na mostě přes řeku Stěnavu v Hynčicích. Původně nesl sochu sv. Jana Nepomuckého.

Nepřehlédnutelným typem je socha sv. Jana Nepomuckého umístěná na pískovcovém pilíři. Celkem bylo nalezeno a zdokumentováno šestadvacet soch sv. Jana Nepomuckého. Nejstarší s tímto ikonografickým motivem je sv. Jan Nepomucký z Rožmitálu, jehož socha byla vyhotovena v roce 1752. O rok mladší je socha sv. Jana Nepomuckého ve Velké Vsi. Zajímavou sochou světce je sv. Jan Nepomucký postavený v současnosti v areálu hřbitova ve Vižňově. Jeho vznik by mohl být datován na přelom 18. a 19. století. Výška činí cca 195 centimetrů.

Dalším velice zajímavým ikonografickým motivem jsou kamenná sousoší Kalvárie. V celkovém součtu jich bylo nalezeno pouze šestnáct. Třináct objektů je zasvěceno Nejsvětější Trojici a korunovací Panny Marie. Nejstarší kamenné sousoší pochází z roku 1743, nejmladší z roku 1913. Obě skulptury nalezneme v Teplicích nad Metují. Devět objektů neslo ve zkoumaných obcích sochu Panny Marie Neposkvrněného početí. Nejstarší Immaculata pochází z roku 1639 a nalézá se v Otovicích. Dvě z těchto soch vyhotovil kolem

poloviny 19. století kameník J. Hirschek.

V celé oblasti autor našel pouze jeden objekt, který by bylo možné zařadit do skupiny, kterou označujeme boží muka. Jedná se o boží muka v Broumově z roku 1585. V Rožmitále pak máme možnost spatřit pískovcový obelisk, který se jinde v obcích na Broumovsku nevyskytuje.

Mezi významné drobné sakrální objekty patří sochy světců a světic. Kromě již zmiňovaných soch sv. Jana Nepomuckého a soch Immaculata se na Broumovsku vyskytují sochy různých světců. Ve vytyčené oblasti nalezneme tři sochy sv. Josefa, dvě sochy sv. Václava, dvě sochy Panny Marie Bolestné, dvě sochy sv. Floriána, dva pilíře nesoucí sochu Madony Broumovské, dále pak sochu sv. Anny Samotřetí, sochu sv. Antonína, jednu sochu Panny Marie Truchlící, sochu sv. Šebestiána, sousoší Loučení se Krista s Pannou Marií, sochu Krista nesoucího kříž.

Převážná většina jmenovaných skulptur je na svých čelních stranách, popřípadě na bocích zdobena reliéfy různých světců, jejichž výtvarná podoba se odvíjí od zručnosti jednotlivého kamenosochaře. Nejpůsobivějším reliéfem, zdobícím převážnou většinu objektů s reliéfy je zobrazení Panny Marie Bolestné. Z celkového počtu zdokumentovaných cca 300 objektů se reliéf Panny Marie nachází v padesáti případech. Druhým nejčastěji zpodobňovaným světce je sv. Josef. Třetím nejčastějším ikonografickým výjevem je reliéf Nejsvětější Trojice.

Pouze zlomek z cca 300 nalezených objektů je státem chráněnou kulturní památkou.

Při bližším poznání jednotlivých objektů zjistíme, že tyto zapomenuté stavby a sochy nejsou jen pouhými body v krajině, ale prvky, kolem kterých se soustřeďuje naše vnímání prostoru. Do jisté míry je můžeme použít pro pokus rekonstruovat fakt, jakým způsobem lidé na Broumovsku žili. Pečlivá prohlídka krajiny vede k znovuobjevení mnoha dřívějších místních cest a stezek, k nalezení křížů a soch světců a k vysledování oblíbených svatých a jejich vztahu k patrociniím tehdejších vesnic.

Broumov tak postupně obnovuje další historický klenot, na který mohou být jeho obyvatelé právem pyšní, a který může do města přivést nemalý počet návštěvníků z řad odborné ale i laické veřejnosti.

Závěrem nutno podotknout, že bez spolupráce mezi broumovskou farností, Národním památkovým ústavem, profesorem Roytem, historikem umění a významným evropským specialistou na středověkou malbu, ministerstvem kultury, Královéhradeckým krajem, a v neposlední řadě Městským úřadem v Broumově či sdružením Omnium by se nemohlo podařit toto dílo realizovat a snad i v krátké budoucnosti zdárně dokončit.

Jiří Vochoomůrka
(výtah z diplomové práce)

Sv. Rita z Cassia,

22. květen

Na svět přišla v umbrijském městě Roccaporena u Cassia v Itálii. Datum narození je nejisté, udává se jako nejpravděpodobnější rok 1381 i 1377 a nevylučuje se 1360. Byla jedináčkem Antonína Lottiusa a Amáty. Do jejího rodového znaku se dostaly včely z doby, kdy byla kojencem a rodiče ji našli v kolébce s pěti včelami u úst. Na událost se nezapomnělo a hledala se v ní symbolika pro Ritin život, poznamenaný Boží milostí.

Rita, původně křtěná Margarita, prožila své mládí v blízkosti zbožných rodičů, lidí střední vrstvy. Často chodila do kláštera svaté Marie Magdalény i do kostela sv. Augustina. Mimořádné úctě se tam těšili svatí Jan Křtitel, Augustin a Mikuláš z Tolentina. Rita si je zvolila za své ochránce a pak, prý při vidění z jejich vnučnutí, pojala touhu stát se řeholnicí.

Rita jako poslušná dcera uposlechla rozhodnutí svých rodičů, kteří chtěli, aby se vdala i přesto, že jim předem řekla o své touze a o zjevení. V srdci však skrývala hluboké zranění. Za manžela ji otec vybral Ferdinanda Pavla Manciniho patřícího mezi měšťany, v době, kdy jí bylo asi 14 let. K vlastní svatbě dle dohody došlo po čtyřech letech od zasnoubení. Do té doby rodiče Ritě zemřeli a ona dle smlouvy přijala Pavla za manžela i do domu.

Pavel, na rozdíl od Rity, byl impulzivní a prudké povahy. Rita z lásky k Bohu snášela Pavlovu povahu a jeho nedostatky. Používala něžnost, chápavé ticho, láskyplnou službu a byla ho poslušná. Na jeho hrubosti odpovídala tichostí, laskavostmi a modlitbami. Ustavičně byl mezi nimi sváděn zápas mezi hněvem a tichostí, mezi násilím a láskou, mezi nepravostí a snášenlivostí.

Mírnost Rity vyvolávala v Pavlovi snad ještě prudší reakce, ale ona v ní nepovolila. Až poz-

ději začal být Pavel lepším. Také se jim narodily dvě děti: Jan Jakub Antonín a Pavel Maria a bylo možné hovořit o šťastné rodině.

V té době se začali všichni trochu vznešenější muži rozdělovat mezi dvě nepřátelené strany guelfů a ghibelinů. Mnozí se dokonce vzájemně zrazovali a zabíjeli. Jednoho dne byl z krevní msty zabit i Ferdinand Pavel Mancini. Vrahové chtěli jeho jméno vymazat ze světa a proto synům hrozilo nebezpečí. Rita vrahům odpustila, skryla zkrvavenou manželovu košili a synům o způsobu jeho smrti neřekla. Dozvěděli se to až asi v 15ti letech a ještě ne celou pravdu, protože Rita těm, co jí způsobili bolest zavražděním manžela, podle Kristova poselství odpustila, a tak nechtěla, aby se synové mstili. Ti však ovlivnění společností, uvažovali o vykonání krevní msty. Rita se velice bála jak o jejich životy, tak o to, aby na sebe neuválili těžký hřích vraždy. Tento strach znala již od smrti svého manžela a v této těžké situaci prosila Boha o pomoc.

Dříve než synové dosáhli věku, který je k pomstě před lidmi zavazoval, byli zasaženi epidemií, které podlehli. Po jejich smrti se v Ritě znovu ozvala touha po řeholním životě. Chtěla vstoupit do kláštera sv. Magdalény, ale přijetí jí bylo odepřeno s požadavkem nejprve dokonalého smíření s protivníky jejího manžela, aby snad politická nenávist nezaútočila i na zdi kláštera. Zdálo se, že veškerá naděje je ztracená, ale Rita se obrátila na své tři svaté ochránce, kteří jí myšlenku vnukli a vytrvale prosila. V následujících letech se dokázala i smířit s rodinou vrahů, ale augustiánkami byla třikrát odmítnuta, přestože část kláštera u kostela dala Rita opravit na vlastní náklady. Situace vypadala jako bezvýchodná, ale legenda hovoří o dalším zjevení svatých: Jana Křtitele, Augustina a Mikuláše z Tolentina, kteří jí prý do kláštera doprovodili, načež se vrata před nimi sama otevřela a byla přijata.

Řeholní život Rity se vyznačoval vroucím vztahem lásky k ukřižovanému Ježíši. Byla asketičkou a mystičkou často rozjímající o Kristově utrpení. Během svého života v klášteře se vytrvale postila a spávala na podlaze. Z okna své cely viděla na horu Meraviglia a na cestu ke klášteru. Předmětem jejího rozjímání bývala i Ježíšova slova: „Já jsem cesta, pravda i život.“ (Jan 14,6) Ve světle Boží milosti vzrostla její láska ke Kristu a zdálo se jí, že by neměla mluvit, nemluví-li s ním; neměla chodit, nejde-li s ním a ani žít, nežije-li pro něho. V roce 1443 při meditaci před křížem pocítila, že jeden z trnů Ježíšovy koruny probodl její čelo a způsobil hlubokou ránu. Bolesti trnové koruny přijala jako pečeť lásky. Už předtím toužila po účasti na Kristově utrpení. Značná rána na čele jí zmizela jen na dobu pouhých několik dní, bolest však přetrvávala. Její stigma pak bylo prý znovu zanícené s nepříjemným pachem, pro který žila odděleně od sester. Žila však v Lásce, s Láskou a pro Lásku. Společnost jí ale dál prý pronásledovala nenávistí vůči manželovi

a ona i v klášteře opět stavěla hráz nenávisti svým odpouštěním. V době epidemie dělala vše, co mohla pro záchranu duší i životů, věnující se nemocným a umírajícím.

V posledních čtyřech letech života byla připoutaná na lůžko, vyčerpaná prací i nemocí. Nakonec žila jen z eucharistie. Její velkou starostí bylo, aby i ostatní sestry, zvláště ty, které chodily k jejímu lůžku, zůstávaly v Ježíšově lásce a ve věrnosti Církvi. V tom směru je napomínala. Podle legendy poprosila příbuznou, aby zašla do zahrady pro kvetoucí růže, ač pro zimu kvést nemohly, a ta příbuzná je v ní prý objevila a donesla. Rita pak poděkovala Ježíši a dala je divícím se sestrám. Její tělo, ke konci života pokryté vředy, se v okamžiku smrti, k níž došlo následkem tuberkulózy, celé zázrakem proměnilo, všechny rány se ztratily a místnost se naplnila příjemnou vůní.

V roce 1737 byla blahoslavena a v roce 1900 Lvem XIII. kanonizována. Největší úcta je jí prokazována v Itálii, Jižní Americe a na Filipínách. V roce 1947 byl nad jejím pomníkem postaven moderní kostel jí zasvěcený a její zázračně zachované tělo je vystaveno ve skleněné schránce.

www.catholica.cz

/ Jan Chlumský

Byly vyhlášeny Norské fondy

Žádost je možné podat do 20. 6. 2014.

V případě úspěchu musí být vše hotové do 30. dubna 2016. Bůh nám pomáhej!

Filotea: O přátelství II.

Je-li zkažený člověk, kterého milujeme, je zkažené i naše přátelství. Svatý Ambrož uvádí příklad mladíka, který podnikl dlouhou cestu a vrátil se z ní docela vyléčený ze svých dřívějších lehkomyšlností. Změnil se natolik, že když ho potkala jeho někdejší milovaná naivka, zeptala se ho: „Ty mě nepoznáváš? Vždyť já jsem pořád stejná!“ A on jí odpověděl: „To ano, ale já nejsem stejný.“

Sv. Řehoř Naziánský dosvědčuje: leckterí z těch, kdo milovali a obdivovali sv. Basila, šli tak daleko, že napodobovali i jeho vnější nedokonalosti – jeho pomalou řeč, duchem nepřítomný a zamyšlený výraz, stříh vousů a chůzi. To však vůbec nemá být. Každý má dost svých vlastních zlovyků. Nepotřebuje se navíc zatěžovat ještě cizími. A přátelství si toho nejen žádá, nýbrž naopak nás zavazuje, abychom si vzájemně pomáhali a jeden druhého nejrůznějších nedokonalostí zbavovali.

Sv. František Saleský
(kráceno)

Rozhovor s papežem

Habemus Papam Pod tímto titulkem odvysílala 3. dubna 2014 vlámská veřejnoprávní televize VTR část rozhovoru, který o několik dní dříve papež František poskytl skupině mladých lidí z Belgie. Mladí lidé kladou otázky v angličtině, zatímco papež s výjimečnou ochotou a laskavostí odpovídá italsky.

"Když vnímám, že mladý muž či žena pociťují určitý neklid, domnívám se, že je mou povinností tomu mladému člověku prokázat službu. Prokázat službu onomu vnitřnímu nepokoji. Onen nepokoj je jako semeno, které roste a v náležitě době přinese ovoce. V tomto okamžiku cítím, že mohu posloužit tomu, co je nejcněnější, tedy vašemu nepokoji."

Každý člověk na světě usiluje o štěstí. Uvažovali jsme nad tím, jestli vy jste šťastný, a proč?

"Absolutně! (usmívá se). Jsem absolutně šťastný!...Proč jsem šťastný? Možná protože mám práci, nejsem nezaměstnaný, mám práci jako pastýř. Jsem šťastný, protože jsem našel svou životní cestu a chůze po ní mi přináší štěstí. Je to takové klidné štěstí, protože v tomto věku štěstí není takové jako v mládí, odlišuje se. Je to jakýsi vnitřní klid, nesmírný klid a štěstí, které přicházejí s věkem. A také po pouti, na které se vždy vyskytovaly problémy. Potíže jsou i teď, ale tento pocit štěstí kvůli nim neodchází. Ne – vidí problémy, protrpí je, udělá něco k jejich vyřešení a jde dál. V hloubi srdce ale vládne tento pokoj a štěstí. Je to pro mne skutečná Boží milost. Není to vlastní zásluha."

Mnohokrát jste nám ukázal velkou lásku k chudým a trpícím lidem. Proč je to pro vás tak důležité?

"Protože je to jádro evangelia. Jsem věřící, věřím v Boha, věřím v Ježíše Krista a jeho evangelium. V srdci tohoto evangelia je hlásání chudým. Když si přečteš blahoslavenství, nebo 25. kapitolu z Matoušova evangelia, zjistíš, že Ježíš mluví jasně. Zde spočívá jádro evangelia. Ježíš sám o sobě říká: "Přišel jsem, abych hlásal chudým osvobození, uzdravení, Boží milost..." Chudým... Před dvěma měsíci jsem zaslechl, jak jeden člověk říká: „Tenhle papež je komunist!" Ale ne! Tento prapor vztýčilo evangelium, nikoliv komunismus! Je to chudoba bez ideologie. A proto si myslím, že chudí jsou ve středu Ježíšova hlásání. Stačí si ho přečíst. Problém spočívá v tom, že tohoto postoje vůči chudým se pak několikrát v minulosti chopila ideologie."

Jedna z dívek o sobě říká, že nevěří v Boha, a žádá papeže o poselství pro nevěřící či lidi jiných vyznání...

"Všichni jsme bratři. Věřící či nevěřící, příslušníci jednoho náboženského vyznání či druhého, židé, muslimové... všichni jsme bratři. Ve středu dějin stojí člověk – a to je pro mne velmi důležité – v centru je člověk. V tomto dějinném okamžiku byl však člověk ze středu odstraněn, sklouzl kamsi na periferii a v centru jsou – alespoň nyní – moc a peníze. My však musíme pracovat pro lidi, pro muže a ženu, kteří jsou Božím obrazem."

"Vládne skartační kultura," pokračuje papež František, „odsouvají se mladí a staří lidé. Rodiny jsou stále menší, protože mladí lidé nechťejí děti. Mnozí staří lidé umírají, protože je nikdo nechce a nikdo o ně nepečuje – tedy vlastně jakousi skrytou eutanázií. A vyhánějí se mladí lidé", podotkl papež s poukazem na padesátiprocentní nezaměstnanost mladých Itálů pod 25 let. Připomíná pak svá setkání s mladými argentinskými politiky v Buenos Aires, když byl ještě arcibiskupem.

"Potěšila mne, protože tito lidé – nehledě na své politické preference – mluví novým jazykem, vnášejí novou hudbu a politický styl. Dodává mi to naději. Myslím si, že mladí lidé dnes musí vzít světlo a jít vpřed. Kéž by byli odvážní. To je má naděje."

Když čtu noviny nebo se podívám kolem sebe, občas pochybuji o tom, zda je lidská rasa schopná péče o tento svět a sama o sebe. Znáte tyto pochybnosti? - zněl následující dotaz.

"V tomto ohledu si kladu dvě otázky. Kde je Bůh? A kde je člověk? A nyní se znovu dotazuji: Kde jsi, člověče 21. století?, což mi opět připomíná otázku: Bože, kde jsi? Když člověk nachází sám sebe, nachází Boha. Možná se mu toto hledání nedaří, ale pokračuje cestou poctivosti, hledáním pravdy, cestou dobroty a krásy. Mladý člověk, který miluje pravdu a hledá ji, miluje dobrotu a je dobrý, hledá a miluje krásu, je na dobré cestě a jistě najde Boha. Dříve nebo později. Některým lidem se to ale v průběhu života vědomě nepodaří. Naopak existuje mnoho lidí, kteří jsou opravdoví a vnitřně poctiví, lidé dobří a milovníci krásy, že jejich osobnost vyraje natolik, aby byla s to potkat Boha. Toto setkání je vždy milost. Tuto cestu nemůžeme ujít za jiné. Někteří lidé Boha potkávají v jiných lidech. Každý se s Bohem musí setkat osobně, nelze se s ním setkat z doslechu, nebo za toto setkání zaplatit. Je to osobní cesta."

Další otázky se týkají chybování a ponaučení. Jednu dívku zajímá, z jakých konkrétních chyb se papež poučil. František podotýká, že omyl je v životě největší učitel...

"Tito velcí učitelé tě mnohému naučí, i když tě mnohdy poníží. Člověk se totiž může cítit jako nadčlověk, ale pak chybuje, zažívá ponížení a vrací se na své místo. Neřekl bych, že bych se poučil ze všech svých omylů, někdy jsem byl příliš tvrdohlavý, někdy nebylo lehké dát se poučit. Ale ponaučení z mnoha jiných chyb mi pomohlo, abych si dával pozor a nezopakoval je... Mýlil jsem se kupříkladu při vedení života v církvi. Byl jsem jmenován generálním představeným ve velmi mladém věku a nadělal jsem spoustu chyb. Ve 36 letech jsem byl příliš autoritářský. Až pak jsem se naučil, že je třeba dialog, že je nutné slyšet názor druhých. Nepoučil jsem se však jednou provždy, byla to dlouhá cesta."

Vidím Boha v jiných lidech, říká jedna z dívek. Kde ho spatřujete vy?

"Snažím se – snažím! – potkávat Jež ve všech životních okolnostech. Nacházím Jež při četbě Bible, slavení svátostí, v modlitbě a ve své práci. Snažím se Jež nacházet v různých lidech. Hlavně Boha nalézám v nemocných. Když jsem s nimi, vždy se musím ptát, proč oni ano a já ne? Anebo při setkání s vězni – kladu si tutéž otázku. A poté rozmlouvám s Bohem a vytykám mu, že je nespravedlivý, že oni ano, a já ne. Také v tomto dialogu Boha nacházím. Hledám Jež v průběhu celého dne, snažím se o to, abych s ním stále rozmlouval. Ještě se mi to nedaří – svatí to umějí dobře, já to ještě neumím... Ale toto je cesta."

Protože nevěřím v Boha, pokračuje další dívka, nedokážu pochopit, jak a proč se modlíte. Můžete být prosím co nejkonkrétnější?

"Jak se modlím – častokrát si vezmu Bibli, koušek si přečtu, potom ji odložím a nechám Pána, aby na mne hleděl. To je má nejběžnější představa o mé modlitbě. Dovolit Pánu, aby se na mne díval. Někdy ke mně nemluví, nic se neděje, je prázdné, ale já trpělivě čekám, a tak se modlím. Sedím – modlím se totiž vsedě, klečení mi působí bolesti – a někdy usnu. Jiný důležitý způsob modlitby je obracet se jako syn k Otci. Cítím se jako dítě u Otce. Modlím se, protože to potřebuji. Cítím nutkavou potřebu modlitby, jako by mne Bůh volal k rozmluvě. To je první věc. A modlím se za lidi – nemocné, za lidi, kteří mají problémy, a tím problémem je například válka. Dnes mi apoštolský nuncius v Sýrii ukázal fotografie lidí, kteří zemřeli hladu. Jsem si jistý, že dnes odpoledne se za ně budu modlit. Nechápu, že v dnešní době, kdy máme vše nezbytné k tomu, abychom dali najíst celému světu, lidé umírají hladu. Pro mne je to něco strašného a nutí mne to k modlitbě, právě za tyto lidi."

Mám strach. Čeho se bojíte vy?

"Sám sebe! Bát se... ale podívej, Ježíš v evangelii často opakuje: 'Nemějte strach! Nebojte se!' Říká to mnohokrát. A proč? Protože On ví, že strach je věc, řekl bych, 'normální'. Bojíme se života, máme obavy z úkolů, které jsou před námi, máme strach před Bohem. Všichni mají strach, všichni. Netrap se tedy tím, když se bojíš. Musíš to tak pociťovat, ale ne mít strach a pak přemýšlet: „Proč se vlastně bojím?“. Vysvětlení situace je třeba hledat před Bohem a sami před sebou, případně se s někým poradit. Strach ovšem nikdy není dobrý rádce, protože radí špatně. Právě proto Ježíš mnohokrát opakoval: Nebojte se, neboj se. A pak, musíme poznat své nitro a hledat, kde je oblast, v níž bychom mohli nejlépe chybovat. Z této oblasti bychom měli mít trochu strachu. Existuje totiž dobrý a špatný strach. Dobrý strach je jakási ostražitost, který upozorňuje na naše slabosti, na to, abychom dávali po-

zor a neupadli. Špatný strach je ten, o kterém mluvíš, ničí tě a drtí, neumožní ti nic dělat. Toho je třeba se zbavit."

Překladatelka doplňuje, že předchází otázka se týkala strachu ze svědectví víry. Dívka položila otázku, jak překonat strach v zemi, kde není vždy snadné o víře hovořit.

"Aha, nyní rozumím, z čeho strach pramení. Je třeba svědčit v jednoduchosti. Když bys svou víru nesla jako prapor při křížácké válce a chtěla získávat nové stoupence, nepůjde to. Nejlepší cestou je svědectví, ale pokorné, bez triumfality. Ta je totiž naším dalším hříchem a špatným postojem. Ježíš nebyl triumfální. Také dějiny nás učí, abychom nebyli triumfální, protože velcí triumfalisté byli poraženi. Klíčové je tedy svědectví, které nabízíme v pokoře. A z něj nemusíme mít strach, protože netáhneme na křížáckou výpravu."

Při poslední otázce se role obrátily. „Máte pro nás nějakou otázku?“, ptají se mladí lidé.

"Má otázka není originální, vezmu ji z evangelia. Poté, co jsem vás poslouchal, myslím, že je pro vás v tomto okamžiku ta pravá. Kde je tvůj poklad? Tak zní ta otázka. Kde spočine tvé srdce? Nad jakým pokladem spočine? Protože, kde je tvůj poklad, tam bude tvůj život. Srdce je svázáno s pokladem – každý z nás má nějaký: moc, peníze, hrdost, dobrotu, krásu, touhu činit dobro... Pokladů může být mnoho. Kde je tvůj poklad? To je otázka, kterou vám chci položit. Dejte si odpověď sami, až doma..."

loučil se papež František s mladými lidmi z Belgie, kteří slíbili, že své odpovědi doručí papeži poštou.

Přeložila Jana Gruberová
www.radiovaticana.cz

Rok 2014 ve farních akcích

4. ledna
Tříkrálová sbírka

5. ledna
Tříkrálový průvod

25. ledna
Farní ples

18. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

10. května
Pouť do Vamberk

11. května
Kaple pod Hvězdou - májová pobožnost

18. května
Hvězda - májová pobožnost

23. května
Noc kostelů

25. května
Malé Svatoňovice - májová pobožnost

6. června
Ekumenická bohoslužba v k. DSv.

7. června
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

8. června
1. svaté přijímání

14. června
Oslavy výročí diecéze

21. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)

30. června – 6. července
Summer job

7. – 11. července
Farní tábor na Janovičkách

26. července
Jakubsko-anenský víkend

2. srpna
Křinická pouť

27. září
Farní výlet

8. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

9. listopadu
Pietní akt (Martínkovice)

10. - 17. listopadu
Akce u příležitosti 25. výročí 17. listopadu 1989

29. 6. - 6. 7. 2014
BROUMOVSKO

DOBROVOLNICKÁ BRIGÁDA
PRO MLADÉ LIDI OD 18 LET

POŘÁDÁ JÍ MLADÍ Z Hnutí FOKOLÁRE
A JEJICH PŘÁTELÉ VE SPOLUPRÁCI
S OBCEMI NA BROUMOVSKU.

PONTES z.s.
hledáme, co nás spojuje...

PROJEKT JE REALIZOVÁN ZA FINANČNÍ PODPORY
KRALOVÉHRADSKÉHO KRAJE.

KRALOVÉHRADSKÝ
KRAJ

SUMMERJOB
KDE PRÁCE DOSTÁVÁ NOVÝ ROZMĚR.

POMOC - VÍRA - NEZIŠTNOST - KULTURA - DŘINA

SUMMERJOB.NAPLNO.NET

Pozdrav

Praha, 16. dubna 2014

Vážený milý otče Martine, milí farníci,

U příležitosti Velikonočních svátků chceme Vám osobně i celé vaší farnosti popřát hodně zdaru a Božího požehnání.

Zároveň si dovoluujeme poslat plakát na letošní SummerJob. Začátek prázdnin se rychle blíží a my věříme, že letošní ročník SummerJobu bude stejně zdařilý jako ten loňský. Již máme přihlášeno zhruba 80 mladých účastníků, jejichž počet každým dnem vzrůstá. V organizačním týmu také intenzivně pracujeme na programu i veškerém zabezpečení akce. Přejí bychom si, aby letošní SummerJob byl pro Vás i všechny členy vaší velké farnosti radostí, skutečnou pomocí a také duchovním povzbuzením. Budeme rádi, když všem farníkům možnost pomoci ze strany účastníků SummerJobu nabídnete. Budeme také vděční, když se za celou akci ve vaší farnosti pomodlíte. Pokud byste potřebovali jakékoliv informace ohledně organizace SummerJobu, neváhejte se obrátit na ty, kteří se starají o shánění práce (tzv. Job Team), nebo zkontaktujte přímo nás. Na začátku června zveřejníme programy jednotlivých kulturních večerů, na něž bude zvána široká veřejnost – i všichni lidé z vaší farnosti. Budeme moc rádi, když se vaší farníci zapojí i do našich dalších aktivit. Například do mší svatých během akce, nebo do celodenních tichých adorací, které budou probíhat v Martínkovickém kostele v průběhu celého SummerJobu.

Těšíme se na viděnou třeba již na několika akcích během jara, nebo na začátku prázdnin při SummerJobu.

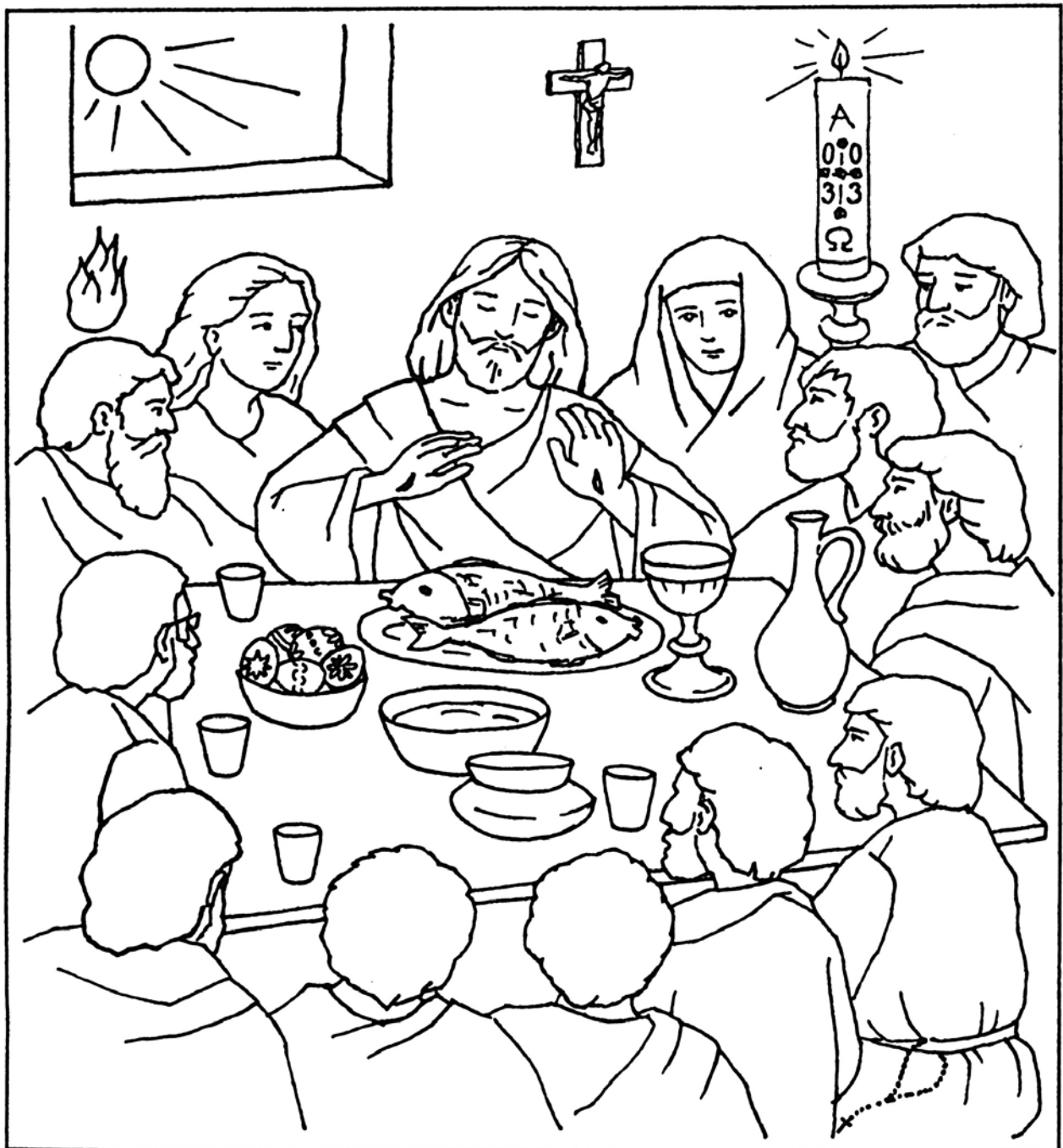
S pozdravem a přáním příjemných dní,

Vojtěch Jurásek
Lukáše Baje

CO PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI NEBYLO

Ježíš slavil se svými učedníky Poslední večeři. O této významné události, kterou si připomínáme na Zelený čtvrtek, hovoří všichni evangelisté. Není divu, vždyť při této večeři na rozloučenou Ježíš ustanovil eucharistii!

Ačkoliv se výpovědi jednotlivých evangelistů mírně liší, přesto žádný nepíše o některých skutečnostech, které máme na obrázku my. Z dalších souvislostí dokonce víme, že tam určitě nepatří. Víš, které to jsou?

**POUTNÍ KOSTEL
SEDMI RADOSTÍ
PANNY MARIE**

**Mariánský měsíc
v Malých Svatoňovicích**

2014

SOBOTA 3.5. - 8.30 mše sv.

příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné

SOBOTA 17.5. - 9.00 mše sv. - pouť KDU-ČSL

P. Jan Rybář, SJ Trutnov - HSM

NEDĚLE 4.5. - 11.5. - 18.5. - 25.5.

10.30 mše sv. (duchovní správce poutního kostela)

17.00 májová pobožnost

s uctíváním sošky P. Marie Sedmiradostné

- 4.5. - ThDr. Andrzej Götz (Úpice)
- 11.5. - Mgr. Pavel Čtvrtečka (Nasavrky)
- 18.5. - Mons. Pavel Rousek, kanovník (Vysoké Veselí)
- 25.5. - ThLic. Martin Lanži (Broumov)

Římskokatolická farnost Malé Svatoňovice

tel: 723 229 384

www.msvatonovicekostel.cz

ladhoj@gmail.com

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Postavil jsem strážce

Iz 62,6

V loňském roce na celém světě, v Brazílii, v Egyptě, ve Francii i jinde vyšli mladí do ulic, aby oslovili politiky. Někteří bojují za zachování žebříčku hodnot, jiní ukazují na zneužívání a nespravedlnost zákonů, jiní požadují demokracii.

Tito mladí se angažují nenásilnou formou za spravedlnost a za pravdu. Všechna tato hnutí, která vznikla spontánně a šířící se sociálními sítěmi, nám kladou otázky. Vedou nás k tomu, abychom se zamysleli, abychom se formovali v rozlišování výzev Ducha Svatého, a abychom si zvolili být svým způsobem strážci.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 6.května 2014 v 18 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

www.chemin-neuf.cz info:491423755
www.netforgod.tv

Pout' do Itálie

**Benátky, Padova, Orvieto, Řím, Lanciano, S.G.Rotondo,
po stopách sv. P. Pia a sv. papeže Pia X. (100 let od úmrtí)**

Termín: 17. – 23. 8. 2014, Cena: 8550 Kč

Kód: 170814

Duchovní doprovod: P. Jaroslav Jirásek

Program:

Ne 17. 8. - odjezd v 17 hod. z Hronova přes Brno do Rakouska a Itálie pouze s bezpečnostními a hygienickými přestávkami

Po 18. 8. - ranní hygiena před **Benátkami**. Celodenní prohlídka města na laguně – pěšky napříč Benátkami se zastávkami na výstavních náměstích a v chrámech. Mše svatá v kostele Santa Maria Gloriosa dei Frari, kostel sv. Jana a Pavla, kostel Santa Maria Formosa - nejlepší skvosty nejen benátských mistrů, nejkrásnější benátský most Ponte Rialto, náměstí sv. Marka se stejnojmennou bazilikou, Kampanile - nejvyšší benátská stavba. Lodí zpět na parkoviště a odjezd na ubytování do hotelu k Pádové.

Út 19. 8. - snídaně. **Padova** - prohlídka baziliky sv. Antonína s ostatky svěťce, mše svatá, bazilika sv. Justýny. **Orvieto** – gotická katedrála s relikvií Korporálu. Odjezd na ubytování do Říma, večere.

St. 20. 8. - snídaně. **Řím** - bazilika sv. Kříže, Laterán – kostel římského biskupa (papeže), Svaté schody z Jeruzaléma, bazilika sv. Klimenta s hrobem sv. Cyrila. Koloseum (zvenku), římská fóra, Benátské nám. s památníkem Viktora Emanuela II. Krále. Městskou dopravou na Svatopetrské nám., prohlídka, mše svatá u hrobu papeže sv. Pia X., katakomby chrámu - hrob sv. Petra. Návrat na ubytování.

Čt 21. 8. - snídaně. Cesta napříč Apeninami do **Lanciana** – kostel eucharistického zázraku (baziliáni, dnes františkáni), mše svatá, pokračujeme do **Monte Gargana** – místo zjevení sv. Michaela archanděla. Ubytování v S. Giovanni Rotondo (u sestřiček), večere.

Pá 22. 8. - snídaně. Celodenní duchovní program u sv. P. Pia v **S.G. Rotondo** – nová bazilika s jeho ostatky i původní kostel. Venkovní areál s křížovou cestou, osobní volno.

Večerní návrat do vlasti pouze s bezpečnostními a hygienickými přestávkami.

So 23.8. - Odpolední příjezd do Hronova.

Cena zahrnuje: dopravu zájezdovým autobusem s možností občerstvení, 4x ubytování s polopenzí, všechna pojištění včetně storna, vjezd do Benátek, Orvieto S.G.Rotonda, průvodce a doprovod kněze.

Cena nezahrnuje: vstupné, lodní lísky Benátky, městská hromadná doprava po Římě (lístek 1,5 EUR), poplatek městu, v němž spíme (2-3 EUR za noc – vybírá se v hotelu) a kapesné. Celkem doporučeno 60 – 80 EUR.

S sebou letní oblečení i obuv, do chrámů dlouhé kalhoty a sukně, zahalená ramena, léky, fotoaparát či kamera, trvanlivé potraviny na obědy, bude ale možnost si něco dokoupit.

Miklas Tour
Cestovní kancelář

Pešínova 21, 79601 Prostějov
tel. 582338411, 733420420, www.miklastour.cz

IZRAEL

termín: 15. 10. – 23. 10. 2014, CK Palomino

Program:

1. den: letiště V. Havla Praha-Ruzyně, odbavení ve večerních hodinách
2. den: po snídani celodenní prohlídka **Betléma** - Bazilika Narození, Mléčná jeskyně, Pole pastýřů, večeře a nocleh
3. den: po snídani návštěva okolí Galilejského jezera – **Yardenit** – obnova křtu, **Tabgha, Kafarnaum, Hora Blahoslavenství, Primát sv. Petra**, večeře a nocleh
4. den: po snídani odjezd autobusem do **Bethánie**, údolí **Wadi Qelt, Jericho** – nejstarší město světa, koupání v Mrtvém moři, večeře a nocleh
5. den: po snídani návštěva **Hory Tábor, Nazaret** – **Bazilika Zvěstování, Kána Galilejská** – možnost obnovení manželských slibů, večeře a nocleh
6. den: po snídani návštěva městečka **Ein Karem** – kostel Narození sv. Jana Křtitele, kostel Navštívení Panny Marie, **Joppe** – kostel sv. Petra, koupání ve Středozemním moři, večeře a nocleh
7. den: po snídani odjezd do **Jeruzaléma**, návštěva Olivové hory, Dominus Flevit, Getsemanská zahrada, Zeď Nářků, San Pietro in Gallicantu, návštěva Diamantového centra, večeře, nocleh
8. den: po snídani odjezd do **Jeruzaléma**, Staré město Jeruzalém, Chrámová hora, Křížová cesta, bazilika Božího hrobu, Hora Sion, hrob krále Davida, Večeřadlo, bazilika Zesnutí Panny Marie, večeře, nocleh
9. den: odjezd na letiště v brzkých ranních hod., návrat do Prahy v dopoledních hodinách

Cena: 17 900,- Kč

Cena zahrnuje: letenku Praha-Tel Aviv-Praha, letištní taxy, 7x ubytování v Betlémě ve 2-3 lůžkových pokojích, 7x polopenze, dopravu autobusem po Izraeli, kompletní pojištění, služby průvodce.

Cena nezahrnuje: vstupy, poplatky a obslužné 85 USD

Dále je zapotřebí nahlásit: JMÉNO + PŘÍJMENÍ; DATUM NAROZENÍ; BYDLIŠTĚ; ČÍSLO V ŘÍJNU 2014 PLATNÉHO PASU. S PŘIHLÁŠKOU SE ZÁROVEŇ PLATÍ ZÁLOHA 10 000 Kč. Dopltek pak 8 týdnů před odletem.

MĚSTO BROUMOV

Kulturní program květen 2014

7. 5. – 30. 5. 8:00 – 16:00
6. 5. 16:30 (vernisáž)

CO NÁS BAVÍ X

Jubilejní desátý ročník výstavy výtvarných prací žáků olivětinské školy.

Výstavní síň na Staré radnici Broumov.
Pořádá: Rodiče olivětinským dětem a Masarykova ZŠ, pracoviště Cihlářská.
Vstupné: 5,-Kč

7. 5. 17:30

KONCERT MAMINKÁM

Městské divadlo Broumov.
Pořádá: ZUŠ Broumov

8. 5. 14:00

MÁJOVÝ PROMENÁDNÍ KONCERT V ALEJCE

Májové odpoledne tentokrát se Slováckým souborem.

Park Alejka. Pořádá: Město Broumov ve spolupráci s klubem seniorů a ČSŽ Broumov

9. 5. 16:00

BroumCon 2014 – Středověk neskončil...

Středověk trvá a je náš! Lucie a zvěčnělý velmistr Jacques le Goff nebyli jediní, kteří prohlédli.

Chcete-li od dalších členů Bratrstva zvědět, kolik se toho za šest set let nezměnilo, zasvětime Vás den po Dni vítězství pod schody do Alejky, kde zkrříme meče a možná vznítíme prachu.

Park Alejka. Pořádá: SFK Opat ve spolupráci s Městem Broumov. Vstupné: zdarma

10. 5. 15:00

JEŽIBABY NA MOŘI

DS Jiří Poděbrady a studenti Gymnázia Jiřího z Poděbrad.

Veselá pohádka o napravení vodnického synka a tří ježibab. Pohádka je doprovázena hudbou, zpěvem, zvukovými a světelnými efekty.

Městské divadlo Broumov.
Pořádá: Město Broumov. Vstupné: 40,-Kč

14. 5. 19:00

SETKÁNÍ S LEGENDAMI EVA HRUŠKOVÁ A JAN PŘEUČIL

Zábavný pořad, který moderuje režisér a herec Tomáš Magnusek.

Městské divadlo Broumov.
Pořádá: Město Broumov. Vstupné: 80,-Kč

14. 5. 19:00

Jana Koubková Smrt Standardismu

Projekt, který se s tradičním pojetím jazzu zcela rozchází. Jakýkoliv standard je v nestandardním provedení.

Jana Koubková přizvala kytaristu Romana Hampachera a bubeníka Jana Červenku. Nová sestava vlastně odráží trochu drsnější pohled na život, zpěvačka se tímto daleko víc přiblížila blues a šansonu.

Sál Kreslírna, benediktinský klášter v Broumově. Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska. Vstupné: 190,-Kč / 150,-Kč (pro členy klubu ArtCafé)

16. 5. 15:30

6. GYMPL FEST

Gymplfest je hudební přehlídkou kapel studentů Gymnázia Broumov a jejich hostů, cílovou skupinou jsou teenageři na jevišti i v hledišti.

Letos proběhne již šestý ročník tohoto festivalu nově na Kostelním náměstí (v případě nepříznivého počasí v konferenční sále IC). Tento prostor bude volně přístupný veřejnosti.

15:30 – hudební majálesový miniprůvod studentů městem

16:00 – Kostelní náměstí – přehlídka studentských kapel (Mud from Heaven, Arven, Fixity, Odmocnina z pomeranče, Jam Defect, taneční skupina Gold edition, studenti semináře HV)

17. 5. 8:30

Májový jarmark

Tradiční trh v broumovském klášteře s doprovodným programem.

Odpoledne loutková pohádka pro děti. Koná se místo dubnového Svatovojtěšského jarmarku. Nádvoří benediktinského klášteře v Broumově.

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska
Vstupné: zdarma

17. 5. 13:00

CESTA BROUMOVSKÝMI PAMÁTKAMI A PARKY

Začátek trasy je 13:00 – 14:30 v parku Alejka. Přijďte se zábavnou formou seznámit s novou městskou pěší trasou. Plnění úkolů na stanovištích v průběhu cesty motivuje k poznávání svého bydliště a okolí, ochraně přírody, památek a vhodnému chování k veřejné zeleni, dodržování pravidel bezpečnosti silničního provozu atd.

18. 5. 14:00
BROUMOVANKA

Taneční odpoledne.
KD Střelnice. Pořádá: Klub seniorů Broumov.

23. 5.

NOC KOSTELŮ

• 19:00 ZUŠ Broumov
Husův sbor

• 20:00 Koncert Stěnavan
Kostel sv. Ducha

• 21:00 pěvecký sbor Stěnavan za doprovodu Martina Ptáčka a Otta Alberta Tichého
Kostel sv. Václava

• 22:00 Smíšený pěvecký sbor Kácov
Orchestr je složen z hráčů Filharmonie Hradec Králové a Filharmonie Nové Město nad Metují
Kostel sv. Petra a Pavla

Pořádá: Město Broumov,
Římskokatolická farnost, ZUŠ Broumov

Náš TIP!

Náš TIP!

Náš TIP!

Předprodej a rezervace vstupenek*: Infocentrum Broumov, t: 491 524 168, e-mail: kultura@broumov.net
*Vstupenky, které si u nás rezervujete, je nutné vyzvednout do týdne od jejich rezervace. Po tomto datu všechny rezervace rušíme a listky nabízejí k dalšímu prodeji. Děkujeme za pochopení.
* Pouze na akce pořádané městem Broumov.

Více informací získáte na: www.broumov-mesto.cz

